

— zaviazat' ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom a ÚHVT na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd neuznal pochybenia v rozhodnutí odvolacieho senátu, ktorý ho založil na proti-právnom rozhodnutí námietkového oddelenia. Predovšetkým došlo k úplnému neuznaniu toho, že: a) rozsudok Medion⁽¹⁾ sa vzťahoval na výnimočnú situáciu, v ktorej neplatí všeobecné pravidlo, že priemerný spotrebiteľ bežne vníma ochrannú známku ako súčasť celkového dojmu; pričom b) v tejto veci však neexistuje nijaká okolnosť, ktorá by dostatočne odôvodnila takýto výnimočný prístup. V prejednávanej veci nemala žiadna časť skoršej ochrannej známky „samostatnú rozlišovaciu úlohu“.

Okrem toho odvolateľka tvrdí, že z dôvodu nesprávneho uplatnenia v prvom štádiu preskúmania podobnosti zásady založenej na rozsudku Medion, celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny nebolo náležite vykonané.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004, s. 31.

Žaloba podaná 30. apríla 2010 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-206/10)

(2010/C 179/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Kreuzschitz, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Spolková republika Nemecko si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva⁽¹⁾ a z článku 4 ods. 1 písm. a) v spojení s hlavou III kapitolou I (choroba a materstvo) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna

1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva⁽²⁾ tým, že podľa vnútroštátnych právnych predpisov sa poskytujú dávky pre slepých a postihnutých, ku ktorým patria aj nepočujúci, v zmysle krajinských predpisov [Blindengeld alebo Landesblindengeld, Blindenbeihilfe alebo Landesblindenbeihilfe (federálne a krajinské dávky a pomoc pre slepých), Pflegegeld an bzw. Hilfe für Blindende und Gehörlose (zaopatrovací príspevok na prípadnú pomoc pre slepých a nepočujúcich), Blinden- und Gehörlosengeld (dávky pre slepých a nepočujúcich) atď.] len osobám, pre ktoré je Spolková republika Nemecko príslušným členským štátom, v závislosti od podmienky, že príjemca musí mať bydlisko alebo obvyklý pobyt v príslušnej spolkovej krajine,

— zaviazat' Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom prejednávanej žaloby je nesúlady medzi nariadeniami (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 1612/68 a nemeckými krajinskými predpismi, ktoré dávky slepým a postihnutým podmieňujú tým, že príjemcovia dávok musia mať svoje bydlisko alebo obvyklý pobyt v príslušnej spolkovej krajine.

Nariadenie (EHS) č. 1408/71 má v rámci voľného pohybu koordinovať vnútroštátne predpisy o sociálnom zabezpečení v zmysle cieľov článku 42 Zmluvy ES (teraz článok 48 ZFEÚ). Podľa článku 4 ods. 2b nariadenia sa toto nariadenie nevzťahuje na ustanovenia právnych predpisov členského štátu, ktoré sa vzťahujú na osobitné nepríspevkové dávky uvedené v prílohe II oddieli III, ktorých platnosť je obmedzená na časť tohto členského štátu. Sporné nemecké dávky boli zapísané ako osobitné dávky do prílohy II oddielu III nariadenia.

Bez ohľadu na to sa Komisia domnieva, že samotný zápis dávky do zoznamu prílohy II nariadenia (EHS) č. 1408/71 nie je dostačujúci na to, aby dávka bola vyňatá z pôsobnosti nariadenia ako „osobitná nepríspevková dávka“. Článok 4 ods. 2b nariadenia, ako predpis upravujúci výnimku, treba vykladať striktno: môže sa uplatňovať len na také dávky, ktoré kumulatívne spĺňajú podmienky uvedené v tomto ustanovení. Patria sem teda len dávky, ktoré sú osobitnými a zároveň nepríspevkovými dávkami, sú uvedené v prílohe II oddieli III nariadenia a sú zavedené právnymi predpismi, ktorých platnosť je obmedzená na časť členského štátu.

Sporné krajinské dávky však nespĺňajú všetky tieto podmienky: musia byť teda považované za „nemocenské dávky“ a nie za „osobitné nepríspevkové dávky“ z týchto dôvodov.

Po prvé sporné dávky spolkových krajín sa priznávajú na základe skutočností stanovených v zákone a nie na základe posúdenia individuálnej potrebnosti. Slúžili na kompenzáciu dodatočných výdavkov spojených s invaliditou a ich cieľom bolo zlepšiť zdravotný stav a životné podmienky osôb s postihnutím. V konečnom dôsledku teda ich účelom v podstate je dorovnanie dávok zdravotného poistenia. Okolnosť, že podľa federálnych právnych predpisov sa priznaný zaopatrovací príspevok započíta do krajinských dávok pre slepých a postihnutých, navyše dokazuje, že obe dávky slúžia na krytia rovnakého rizika — a to rizika dodatočných výdavkov spojených s chorobou — a nejde o „dodatočnú, náhradnú alebo doplňujúcu ochranu voči rizikám“.

Po druhé kvalifikácia určitej dávky podľa vnútroštátnej ústavy členského štátu nemá vplyv na to, či táto dávka má byť považovaná za dávku sociálneho zabezpečenia v zmysle nariadenia č. 1408/71.

Navyše z materiálneho hľadiska prejednávané krajinské zákony nestanovujú doplňujúcu, len regionálne platnú výhodu. Táto dávka skôr patrí do systému krytia rizika dodatočných výdavkov spojených s chorobou, ktorý bol zavedený v celom Nemecku, a formou vzájomného započítavania je úzko prepojený s federálnym právom.

Z toho vyplýva, že sporné krajinské dávky treba považovať za nemocenské dávky a nie za osobitné dávky. Zapísanie týchto dávok do prílohy II oddielu III nariadenia (EHS) č. 1408/71 je teda neprípustné a dávky patria do pôsobnosti nariadenia.

Podmienka bydliska zakotvená v nemeckých právnych predpisoch takisto porušuje nariadenie (EHS) č. 1612/68 tým, že zabraňuje cezhraničným pracovníkom a ich rodinným príslušníkom poberať tieto dávky.

Súdny dvor jasne zdôraznil, že členský štát nemôže podmieniť priznanie sociálnej výhody bydliskom príjemcu v tomto štáte. Tento záver Súdneho dvora platí pre všetky sociálne výhody v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1612/68.

Pojem „sociálna výhoda“ je veľmi široký: do tohto pojmu patria nielen výhody súvisiace s pracovnou zmluvou, ale aj všetky výhody, ktoré členský štát priznáva svojim občanom a teda súčasne aj pracovníkom. Podľa názoru Komisie okolnosť, že priznanie sporných dávok nezávisí ani od výkonu zamestnania, ani od finančných prostriedkov dotknutej osoby alebo jej

rodiny, a poskytuje sa len na základe bydliska v dotknutej spolkovej krajine, nemôže odôvodniť nezohľadnenie dôsledkov vyplývajúcich pre pracovníkov, ktorí pracujú v Nemecku a bývajú v inom členskom štáte. Neexistuje dostatočný dôvod na to, aby sa tieto dávky nezaradili medzi sociálne výhody v zmysle nariadenia č. 1612/68.

Cezhraniční pracovníci, ktorí pracujú v Nemecku, a ich rodinní príslušníci musia mať takisto nárok na dávky poskytované postihnutým a slepým, aj keď nebyvajú v tomto členskom štáte. Podmienka, že musia mať bydlisko alebo obvyklý pobyt v príslušnej spolkovej krajine, porušuje nariadenie č. 1612/68.

(¹) Ú. v. ES L 257, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 15.

(²) Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret (Dánsko) 30. apríla 2010 — Paranova Danmark A/S, Paranova Pack A/S/Merck Sharp & Dohme Corp., Merck Sharp & Dohme a Merck Sharp & Dohme BV

(Vec C-207/10)

(2010/C 179/38)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Højesteret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľky: Paranova Danmark A/S, Paranova Pack A/S

Odporkyne: Merck Sharp & Dohme Corp., Merck Sharp & Dohme a Merck Sharp & Dohme BV

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 ods. 2 prvej smernice Rady 89/104/EHS (¹) z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok a súvisiaca judikatúra, najmä rozsudky Súdneho dvora vo veciach Hoffmann-La Roche (²) (102/77, Zb. s. 1139), Pfizer (³) (1/81, Zb. s. 2913) a Bristol-Myers Squibb a i. (⁴), (C-427/93, C-429/93 a C-436/93, Zb. s. I-3457), vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky môže na základe týchto ustanovení zabrániť tomu, aby spoločnosť súběžného